

ТЕМА: Профілактика неінфекційних, інфекційних, інвазійних захворювань людини, захворювань, що передаються статевим шляхом

Профілактика захворювань - це заходи, що запобігають їхньому виникненню.

Профілактика неінфекційних захворювань. Неінфекційні захворювання - це хворобливі стани, які виникають у результаті впливу фізіологічних, екологічних, поведінкових чинників і можуть мати генетичну причину (спадкову схильність). Серед неінфекційних захворювань найпоширенішими є: серцево-судинні (зокрема, гіпертонічна хвороба, ішемічна хвороба серця, інфаркт, інсульт), онкологічні, діабет, хронічні захворювання органів дихання, травлення, виділення тощо. Від цих патологій потерпають до 60 % дорослого та майже 20 % дитячого населення світу. Існує тісний взаємозв'язок неінфекційних захворювань з умовами і способом життя та факторами ризику (мал. 24.1).

Мал. 24.1. Основні чинники виникнення неінфекційних захворювань

Метаболічні чинники тісно пов'язані з поведінковими, а тому їхня дія може бути значно зниженою через дотримання здорового способу життя - відмову від шкідливих звичок, збалансоване харчування, фізичну активність тощо. Розуміння ролі генетичних чинників і поведінкових факторів ризику неінфекційних захворювань дає змогу розробляти індивідуальні програми профілактичних заходів з усунення факторів ризику і зміцнення організму (мал. 24.2).

Профілактика інфекційних захворювань. Поширення будь-якого інфекційного захворювання - це процес передачі збудника хвороби (вірусів, бактерій, грибів) від джерела (людини чи тварини, які захворіли) до сприйнятливого організму. Після зараження така людина сама може стати джерелом інфекції. Якщо інфекційне захворювання циркулює лише серед людей (джерелом збудників є тільки люди), його називають антропонозним (поліомієліт, менінгококова інфекція). Якщо джерелом інфекції для людини є винятково тварини (наприклад, сказ) - зоонозним. Існують й антропозоонозні захворювання, збудники яких є спільними для людей і тварин, а джерелом інфекції для людини є як хворі люди, так і хворі тварини (чума, сонна хвороба тощо).

Якщо паразитування збудників в організмі хазяїна перебігає без виражених клінічних проявів - це носійство збудників інфекції.

Протиінфекційні профілактичні заходи спрямовують на три ланки епідемічного процесу: своєчасне виявлення інфікованих; ізоляція (карантин) і лікування осіб, які захворіли; дезінфекція вогнища зараження.

Своєчасне виявлення людей, які захворіли, і застосування статистичних методів дає змогу визначити, коли поширення інфекційного захворювання перевищить епідемічний поріг і набуде характеру епідемії.

Мал. 24.2. Стратегії профілактики неінфекційних захворювань

Епідемічний поріг - це показник захворюваності на певне захворювання на певній території. Його визначають як відсоток населення, що захворіло (кількість захворілих на 100 тисяч населення). Цей показник розраховують на основі даних про захворюваність за багато років. Він дає змогу визначити початок зростання рівня захворюваності, що за певних умов може перерости в епідемію. Наприклад, 2019 р. епідемічний поріг захворюваності на грип становив 518,68 на 100 000 населення.

Заходи щодо ліквідації другої ланки епідеміологічного процесу такі:

- контроль за дотриманням громадянами правил і норм особистої гігієни;
- реклама і пропаганда гігієнічних навичок і санітарної культури населення;
- проведення органами охорони здоров'я протиепідемічних дій (санітарно-гігієнічний контроль за продажем харчових продуктів, особливо в осередках ураження, за станом об'єктів харчування та водопостачання; перевірка виконання правил приготування, зберігання і транспортування продуктів, готової їжі, якості води).

Для створення та зміцнення імунітету в населення потрібні:

- профілактична вакцинація;
- введення специфічних сироваток або антитіл, або імунотерапія;
- профілактичне застосування антибіотиків та інших протимікробних засобів.

***Завдання.** Нерідко під час епідемії грипу лікарі ставлять діагноз грип чи ГРВІ (гостра респіраторна вірусна інфекція) і призначають для лікування антибіотики. Подискутуйте в парах: чи буде ефективним таке лікування вірусних інфекцій. У яких випадках є доцільним призначення антибіотиків під час грипу чи ГРВІ?*

Профілактика інвазійних захворювань. Інвазійні захворювання залежно від збудника поділяють на гельмінтози (збудниками є гельмінти), протозойні (збудники - одноклітинні твариноподібні організми), акаріази (збудники - кліщі) та ентомози (збудники - комахи). Для організації профілактичних заходів проти інвазійних захворювань потрібно знати цикли розвитку паразитів, їхніх переносників, особливості зараження, розвитку та перебігу інвазійного захворювання, а також встановити резервуари збудника інвазії з урахуванням географічної зони.